

Juliusz Leszczyński, Mieczysław Cincio, Ryszard Siciński, Jan Chmielnikowski

---

Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 17/6(186), 140-154

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

2.

Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba łódzka

1. Z działalności Izby. W dniu 23 marca 1973 r. w lokalu Rady Adwokackiej w Łodzi odbyło się Zebranie delegatów adwokatury łódzkiej na walne zgromadzenie z udziałem przedstawicieli egzekutywy POP oraz Koła Prawników ZSL i SD przy Radzie Adwokackiej w Łodzi.

Po otwarciu zebrania adwokat dr Eugeniusz Sindlewski, I sekretarz POP, zreferował program dla Komisji Wnioskowej, która zostanie wybrana na walnym zgromadzeniu. Mówca stwierdził, że zapewnienie realizacji uchwał VI Zjazdu PZPR nie jest możliwe bez aktywnego współdziałania adwokatury. W wyniku więc aktywnej działalności organizacji politycznych oraz szerokiej rzeszy adwokatów bezpartyjnych Izby Łódzkiej nastąpiło uaktywnienie działalności organów samorządowych, rezultatem czego były korzystne zmiany dla ułatwienia i usprawnienia pracy adwokackiej. Przejawiło się to przede wszystkim w podniesieniu autorytetu adwokatury jako czynnika wymiaru sprawiedliwości. Adwokatura jest równorzędnym partnerem w zakresie wymiaru sprawiedliwości, a dotychczasowe korzystne zmiany są wyrazem zrozumienia jej roli w życiu społecznym przez nasze władze naczelne oraz polityczne. Adwokatura dąży do szerszego udziału swych przedstawicieli w pracach organów administracyjnych, w pracach nad nowelizacją ustaw oraz w pracach legislacyjnych.

Zdaniem przedstawicieli adwokatury żaden człowiek pracy nie może być pozbawiony pomocy adwokackiej. Dotyczy to w szczególności udziału adwokatów w komisjach powypadko-

wych, w sprawach administracyjnych (w szczególności z zakresu prawa lokalowego), w sprawach dotyczących sądownictwa administracyjnego itp.

Udział NRA w pracach legislacyjnych i w porządkowaniu prawa jest konieczny zwłaszcza wobec zarysowującego się projektu powołania Instytutu do Badania Skuteczności Prawa. Należy dążyć do tego, aby wszelkie wątpliwe przepisy, które mogłyby być interpretowane niewłaściwie co do roli adwokata jako równego członka wymiaru sprawiedliwości, zostały uchylone. Powinno się również podkreślać i ukazywać trud pracy adwokata, dążyć do usprawnienia pracy w zespołach adwokackich i poszerzenia autonomii. Wiele dla ulepszenia pracy zespołów można by osiągnąć przez wprowadzenie wyższego poziomu wyposażenia technicznego.

W dalszym ciągu adw. Sindlewski podkreślił konieczność udziału adwokatów w naradach sądowych i prokuratorских na zasadach wzajemności. Celem nadrzędnym jest integracja zawodów prawniczych w ramach ZPP. Zachodzi również konieczność nawiązania ścisłego kontaktu z Wydziałem Prawa Uniwersytetu Łódzkiego, urządzania spotkań z lektorami innych dyscyplin naukowych oraz zajęć szkoleniowych z udziałem wszystkich adwokatów, a także współdziałania organizacyjnego adwokatury z sądami i prokuratorami celem stałego podnoszenia kultury sali sądowej. Należy stwierdzić, że wciąż jeszcze zbyt mało eksponuje się dorobek kulturalny adwokatury.

Jeśli chodzi o szkolenie aplikantów, to pożądanym jest ich udział w rozpra-

wach sądowych w obecności patronów. Konieczna jest również współpraca naukowo-kulturalna z innymi izbami, a także nawiązywanie kontaktów międzynarodowych. Przewidziane jest dalsze usprawnienie pracy Rady Adwokackiej przez wprowadzenie otwartych posiedzeń Rady w sprawach szczególnie ważnych i problemowych, a także udział kierowników zespołów w niektórych posiedzeniach Rady.

Należy również roztoczyć większą aniżeli dotychczas opiekę nad emerytami i rencistami, należy też usprawnić pomoc lekarską dla adwokatów przez utworzenie gabinetu lekarskiego (chodzi w szczególności o dziedzinę kardiologiczną i internistyczną).

Problematyka adwokatów—radców prawnych powinna być tak rozwiązana, by nastąpiła integracja tego zawodu z adwokaturą. Wreszcie jeśli chodzi o udział adwokatów w postępowaniu karnym przygotowawczym, to problem ten da się w pełni rozwiązać jedynie po odpowiednim znowelizowaniu k.p.k. Ponadto powinna być uregulowana ustawowo odpłatność za obrony z urzędu.

Zebrani podjęli ożywioną dyskusję na temat wysuniętych tez programowych, przy czym w dyskusji wzięło udział jedenastu adwokatów. Na szczególną uwagę zasługiwały wypowiedzi dziekana RA Zygmunta Albrechta, który poparł zgłoszone tezy i oświadczył, że wiele z nich znalazło już swój wyraz w projekcie nowelizacji ustawy o ustroju adwokatury. Inni dyskutanci poruszyli m.in. problematykę uregulowania stanowiska radcy prawnego—adwokata pod względem samodzielności i statusu płacowego, problemy etyczne zawodu adwokata, świadczeń społecznych dla adwokatów i ich rodzin, kwestie związane z możliwością działania adwokatów przed każdym organem, problematykę ubezpieczeń i nadmiernych obciążeń adwokatów w tej dziedzinie, brak unormowania zasiłków

chorobowych, problematykę regulacji dopływu nowych kadr do adwokatury, aktywne włączenie adwokatów do prac legislacyjnych i inne. Adwokat Witold Pajor stwierdził, że zachodzi konieczność rozbudowy komisji powołanych do realizacji poszczególnych zadań wynikających z przedstawionego programu wyborczego.

2. Nowe władze adwokatury łódzkiej u I Sekretarza KŁ PZPR. W kwietniu 1973 r. ukonstytuowała się nowo wybrana Rada Adwokacka w Łodzi. W dniu 18 tegoż miesiąca I Sekretarz KŁ PZPR tow. B. Koperski przyjął nowo wybrane kierownictwo adwokatury łódzkiej w osobach adwokatów: dziekana Rady Adwokackiej dra Eugeniusza Sindlewskiego, wicedziekanów Jana Kantego Ciska i Kazimierza Chojnackiego oraz sekretarza POP Jana Kielana.

W czasie spotkania tow. Koperski przejawiał duże zainteresowanie przedstawionymi przez przedstawicieli adwokatury łódzkiej problemami. Omówiono zarówno bieżące zadania adwokatury łódzkiej w jej zakresie wewnętrznym, uwzględniającym warunki bytowo-socjalne, jak i najważniejsze problemy związane z wykonywaniem zawodu. W szczególności zwrócono uwagę na szeroki udział adwokatury w pracach społecznych i jej polityczną rolę w wymiarze sprawiedliwości oraz na konieczność korzystania z bogatego jej doświadczenia i dorobku. Uznano też, że wysoka ranga zawodu adwokata może i powinna spełniać pożyteczną rolę w życiu publicznym kraju, a przede wszystkim w dziedzinie podnoszenia na coraz wyższy poziom kultury i świadomości prawnej społeczeństwa.

Spotkanie przebiegało w atmosferze zrozumienia spraw zawodu adwokackiego przez władze PZPR i świadczyło o dużym zainteresowaniu czynników politycznych żywotnymi sprawami adwokatury łódzkiej. Należy sądzić, że

nowo wybrane kierownictwo adwokatury łódzkiej będzie dążyło do dalszego rozwoju tak pożytecznego społecznie zawodu, jakim jest zawód adwokata, oraz będzie w pełni kontynuowało obustronnie pożyteczny dialog z czynnikami partyjnymi na terenie Łodzi i województwa łódzkiego.

3. Z działalności Rady Adwokackiej. W dniu 3 maja 1973 r. w Łodzi odbyło się wspólne zebranie ustępującej oraz nowo wybranej Rady Adwokackiej.

Dziekan Rady Adwokackiej adwokat dr Eugeniusz Sindlewski wyraził podziękowanie poprzedniemu dziekanowi adwokatowi Zygmunutowi Albrechtowi za długoletnią i owocną pracę dla dobra Izby łódzkiej, podkreślając w szczególności znaczne osiągnięcia adwokatury łódzkiej w dziedzinach podniesienia poziomu wykonywania pracy zawodowej oraz polepszenie warunków lokalowych poszczególnych zespołów.

Następnie dziekan Sindlewski podziękował adwokatowi Zygmunutowi Deczyńskiemu, przewodniczącemu Komisji Kulturalnej, który przez wiele lat ożywił pracę na powierzonym mu odcinku, a także wyraził podziękowanie adwokatowi Aleksandrowi Chądzyńskiemu za jego przewodnictwo w Kole Radców Prawnych—Adwokatów przez wiele lat. Dziekan podziękował też adwokatowi Janowi Filipowi, dotychczasowemu skarbnikowi Rady, za właściwe kierowanie środkami finansowymi oraz owocne wysiłki zmierzające do zdobycia tych środków.

Dziekan Sindlewski wyraził ponadto gorące podziękowanie wszystkim ustępującym członkom dotychczasowej Rady za ich ofiarny trud w kierowaniu pracą samorządu adwokackiego Izby łódzkiej, wyrażając zarazem przekonanie, że będą oni w dalszym ciągu służyli swoim wieloletnim doświadczeniem, radą i pomocą nowo wybranym członkom Rady Adwokackiej, w szczególności w dziedzinie realizacji opraco-

wanego w toku kampanii wyborczej programu, i apelując w tym duchu o wspólną, dalszą owocną współpracę dla dobra adwokatury.

Dotychczasowy dziekan Rady Adwokackiej w Łodzi adwokat Zygmunt Albrecht w swej odpowiedzi podkreślił, że olbrzymim osiągnięciem adwokatury jest fakt istnienia samorządu, który gwarantuje odpowiednią dbałość o poziom adwokatury, a także o pozytywne wykonywanie usług. Adwokat Albrecht wyraził pogląd, że Rada Adwokacka w Łodzi ze względu na jej skład osobowy daje pełną gwarancję wykonywania powierzonych jej zadań samorządowych.

Wicedziekan Rady Adwokackiej adwokat Kazimierz Chojnacki podziękował dotychczasowemu dziekanowi Rady adwokatowi Z. Albrechtowi oraz adwokatowi Z. Deczyńskiemu za ich ofiarną, wieloletnią pracę oraz zapewnił ze swej strony, że będzie dokładał starań, by iść śladem dotychczasowych osiągnięć organów samorządu Izby Łódzkiej.

Następnie zabrał głos adwokat Aleksander Chądzyński, który nakreślił historię Izby łódzkiej od 1945 r. do chwili obecnej. Adwokat Tadeusz Skowron podkreślił duże zaangażowanie społeczne dziekana Rady Sindlewskiego i wyraził pogląd, że właśnie to zaangażowanie daje gwarancję spełnienia przez nowo wybraną Radę Adwokacką powierzonych jej obowiązków.

Zebranie upłynęło w miłej, koleżeńskiejskiej atmosferze, powiązanej ze wspomnieniami i miłymi gawędami o dotychczasowym życiu Izby łódzkiej na polu zawodowym i kulturalnym.

4. Zebranie POP przy RA w Łodzi. W dniu 4 maja 1973 r. odbyło się zebranie POP przy Radzie Adwokackiej w Łodzi. W związku z wybraniem do Rady Adwokackiej adwokata dra E. Sindlewskiego, dotychczasowego I Sekretarza POP, oraz adwo-

kata Franciszka Lacha obaj oni ustąpili z egzekutywy, a członkowie zebrania dokonali wyboru nowych władz POP. I Sekretarzem został wybrany adwokat Jan Kielan, a II Sekretarzem — adwokat Tadeusz Stalewski. Obecny na zebraniu POP Przedstawiciel Komitetu

Łódzkiego PZPR tow. Leszek Podgórski wręczył adwokatowi E. Sindlewskiemu pismo Sekretariatu KŁ PZPR, powołujące go w skład Komisji do Spraw Wymiaru Sprawiedliwości Komitetu Łódzkiego PZPR.

Adw. Juliusz Leszczyński

Izba rzeszowska

W dniu 28 kwietnia 1973 r. w siedzibie NOT-u w Rzeszowie odbyło się wyborcze zwyczajne Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Rzeszowie.

Obrazy otworzył dziekan Rady adw. Stanisław Rogoż, witając przybyłych gości i wszystkich delegatów Izby, przy czym na wniosek dziekana przewodniczącym zgromadzenia wybrano jednogłośnie adw. Mirosława Bojdeckiego, kierownika Zespołu Adwokackiego w Łańcucie.

Adwokaci—delegaci oraz wszyscy zebrani minutą ciszy uczcili pamięć zmarłych w okresie sprawozdawczym kolegów—członków Izby: Antoniego Walickiego, Jana Secha, Karola Fitrzyka, Adolfa Nitkę, Tadeusza Ćwioka, Józefa Pereloma i Stefana Gadowskiego.

Następnie dziekan Rady Rogoż wygłosił referat programowy dotyczący aktualnej sytuacji politycznej, uzupełniając jednocześnie pisemne sprawozdanie Rady, które zostało doręczone delegatom w ustawowym terminie.

W przemówieniu swoim dziekan Rogoż podkreślił osiągnięcia Izby rzeszowskiej w okresie sprawozdawczym oraz przeprowadził analizę działalności ekonomicznej zespołów. Wiele miejsca w swym wystąpieniu poświęcił dziekan sprawom zawodowym adwokatów oraz ich działalności w dziedzinie społecznej.

Dziekan poinformował zebranych o zorganizowaniu przez Radę studiów—seminariów doktoranckich dla członków Izby, prowadzonych przez profesorów Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Wspomniał również o ufundowaniu książeczek mieszkaniowych dla dzieci w ramach działalności TPD.

Dziekan poruszył także problem radców prawnych oraz niektóre zagadnienia dotyczące współpracy z sądami i prokuraturą. Zaapelował zarazem do zebranych, by w wyborach nowych władz samorządowych adwokatura rzeszowska wykazała dojrzałość polityczną i by nowa Rada kontynuowała poważnie zaawansowane prace ustępującej Rady.

Składając sprawozdanie z dotychczasowej działalności organów Izby dziekan podziękował ustępującym członkom Rady za dobrą współpracę, a szczególne słowa uznania skierował pod adresem adw. Tadeusza Pendereckiego i adw. Stanisława Wojtyczka, którzy w samorządzie adwokatury przepracowali wiele lat dla dobra ogółu adwokatury. Otrzymali oni od dziekana wiązanek kwiatów.

Przed sprawozdaniem dziekana Rady dokonano wyboru Komisyj: mandatowej, wnioskowej, wyborczej i skrutacyjnej.

Z kolei przystąpiono do dyskusji nad sprawozdaniem Rady Adwokackiej i nad proponowanymi założeniami programowymi.

W dyskusji dokonano właściwej oceny pracy ustępujących organów samorządowych, podkreślając szczególne osiągnięcia w pracy tych organów dla rozwoju adwokatury. Podkreślono w szczególności efekty tej pracy w postaci nabycia nowych pomieszczeń na biura Zespołu w Lubaczowie, adap-

tacji posiadanych lokali przez Zespół Nr 2 w Rzeszowie i Rozwadowie. Stwierdzono także polepszenie się sytuacji lokalowej zespołów Izby rzeszowskiej.

W głosach dyskutantów zwrócono uwagę na prawidłową sytuację panującą w adwokaturze rzeszowskiej, co znalazło swoją ocenę ze strony Naczelnej Rady Adwokackiej i Ministerstwa oraz miejscowych władz.

W dyskusji zabrali głos adwokaci: Mieczysław Rachwał, Tadeusz Penderecki, Feliks Lewicki, Jerzy du Vall, Czesław Kaczor, Ryszard Gałkowski, Kazimierz Gdula, Władysław Makar i Tadasz Lorenz.

W imieniu KW PZPR i stronnictw politycznych tow. Bania serdecznie podziękował Radzie za osiągnięcia Izby oraz złożył życzenia dalszych sukcesów w pracy zawodowej i społecznej dla dobra wymiaru sprawiedliwości i całej adwokatury rzeszowskiej wszystkim członkom Izby, a nowej Radzie jeszcze większych sukcesów w następnej kadencji.

Prezes Sądu Wojewódzkiego Jachczyk wyraził życzenie, by nowa Rada przejęła inicjatywy ustępującej Rady i by ta dalsza współpraca z Sądem przyniosła takie owoce, jak w okresie poprzedniej kadencji.

Adw. Tadeusz Sarnowski, przemawiając w imieniu Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, podkreślił, że w okresie sprawozdawczym nastąpiły duże zmiany legislacyjne w zakresie obowiązujących regulaminów wewnętrznych adwokatury. Zmiany te są może niepozorne, ale bardzo istotne i wskazują na pełną demokratyzację adwokatury. Tego rodzaju posunięcie znalazło odbicie m.in. w szerszym udziale delegatów w zebraniach delegatów.

Mówca stwierdził, że szkolenie zawodowe oraz szkolenie aplikantów są wprawdzie na dobrym poziomie, jed-

nakże zakres ich trzeba ciągle zwiększać, by nadążyć za wciąż zmieniającymi się wymaganiami stawianymi adwokaturze. Mówca wspominał też o warunkach bytowych rencistów i o pracach NRA. W końcu swego przemówienia, życząc kolegom dalszej owocnej pracy i współpracy z Radą, wyraził pełne uznanie dla rzeszowskiego środowiska adwokackiego.

Po wystąpieniu Skarbnika Rady adw. Cincio, który omówił sprawy finansowe Izby oraz zaproponował składkę izbową w wysokości 4°%, Zgromadzenie Delegatów powzięło uchwałę o udzieleniu absolutorium Radzie Adwokackiej i Komisji Funduszu Wzajemnej Pomocy oraz uchwałę o zatwierdzeniu preliminarza budżetowego Izby, Funduszu Wzajemnej Pomocy na rok 1973 i składki izbowej w wysokości 4°%.

Zgłoszoną przez Komitet Wyborczy listę kandydatów do Rady Adwokackiej delegaci uzupełnili 8 dalszymi kandydatami, a listę kandydatów do Komisji Dyscyplinarnej — dwoma takimi kandydatami.

Po zakończeniu prac Komisji Wyborczej i Skrutacyjnej ogłoszono wyniki głosowania i skład nowych organów Izby.

Na zakończenie Zgromadzenia uchwalono, by nowa Rada włączyła się aktywnie w realizację uchwał VI Zjazdu PZPR.

Komisja wnioskowa pozytywnie oceniła działalność ustępującej Rady i wszystkich organów samorządu adwokackiego. Wezwała też wszystkich członków rzeszowskiej Izby do wykonywania sprawnej i na wysokim poziomie stojącej obsługi prawnej społeczeństwa.

Dalsze uchwały Komisji uwzględniają potrzeby finansowe Izby oraz dotyczą powołania do życia instytucji Zjazdu Krajowego Adwokatury.

Adw. M. Cincio

Izba warszawska

1. W dniu 8 kwietnia 1973 r. odbyło się w Warszawie Zgromadzenie Delegatów Izby Warszawskiej.

Na zebranie przybyli delegaci oraz liczni zaproszeni goście.

Po otwarciu zebrania przez dziekana Rady adw. Macieja Dubois powołano przewodniczącego Zgromadzenia — w osobie adw. Franciszka Sadurskiego — oraz Prezydium. Zebrani przyjęli porządek obrad, po czym jednogłośnie przyjęli uchwałę stwierdzającą, że adw. **Stanisław Garlicki**, zmarły w ubiegłym roku, dobrze się zasłużył adwokataturze.

Po powołaniu komisji przez Zgromadzenie, głos zabrał dziekan Izby. W uzupełnieniu doręczonych delegatom sprawozdania pisemnego stwierdził on m.in., że istnieje pilna potrzeba ożywienia życia korporacyjnego oraz postulowania i realizowania zmian legislacyjnych dotyczących adwokatury. Mówca przypomniał uchwałę Rady z czerwca 1971 r. zawierającą postulaty ustawodawcze oraz otwarte zebranie POP PZPR w listopadzie 1971 r., stanowiące kontynuację procesu odnowy zbiorowości adwokackiej.

Zmiany personalne, energiczna praca NRA w nowym składzie, wprowadzenie odmiennego stylu pracy i klimatu współpracy z Radami doprowadziły do tego, że to, na co środowisko czekało latami, zostało w ciągu kilku miesięcy rozwiązane przy pełnym poparciu instancji politycznych i Ministerstwa Sprawiedliwości. Wprowadzenie nowych regulaminów działania zespołów, rachunkowości i działania naczelnych i wojewódzkich organów samorządu jest niewątpliwym osiągnięciem. Likwidacja nieżyłowych przepisów dotyczących obowiązkowego rozliczania substytucji i urzędówek, zlikwidowanie monopolu zespołów specjalistycznych, uproszczenie rozliczania kosztów, zmiany wyrażające się w zróżnicowaniu i

zwiększeniu wpłat na konto 34-a oraz bardziej demokratyczny system wyborczy — to realizacja postulatów środowiska nie tylko warszawskiego. Są to bowiem osiągnięcia Naczelnej Rady Adwokackiej w nowym składzie, które znalazły poparcie ze strony wszystkich adwokatów.

Projekty wymagające zmian ustawodawczych zostały przyjęte na posiedzeniu plenarnym NRA w dniach 17 i 18.III.br. Stanowią one odpowiedź na wysuwane przez ogół adwokatury żądania i są wyrazem więzi NRA ze środowiskiem. Okazało się, że przemysłany, odpowiedzialny program działania przy aktywnej postawie ogółu Kolegów ma pełne szanse realizacji i pełne poparcie z zewnątrz.

Następnie dziekan Dubois zajął się wybranymi problemami, spośród których na czoło wysunął sprawę uregulowania statusu radcy prawnego, zdecydowania, komu ma być podporządkowana służba obsługi prawnej, oraz sprawę stworzenia odpowiednich ram samorządu zawodowego. Podkreślając, że Rada stołeczna już w 1971 r. postulowała oddanie swego doświadczenia samorządowego dla zbudowania samorządu radców prawnych i doprowadzenia do pewnej integracji tych zawodów prawniczych, postulował, by nowa Rada stale przywiązywała szczególną rolę do tej problematyki. Zwrócił też uwagę na konieczność znalezienia takich form pracy, które by pozwoliły na ściślejszą integrację radców prawnych-adwokatów z adwokatami-członkami zespołów oraz na szersze korzystanie z doświadczenia i zaangażowania społecznego kolegów radców prawnych.

Przechodząc do spraw socjalno-bytowych, mówca wskazał, że szereg spraw natury bytowej zostało już rozwiązanych. Podniesienie dopłat do rent i emerytur o sumę wprawdzie niewiel-

ką, dopłaty z tytułu posiadania na utrzymaniu nie pracującego małżonka przez rencistę, akcja zwrotu kosztów leczenia uzdrowskiego, stworzenie funduszu odszkodowań powypadkowych, stworzenie ośrodka wypoczynkowego w Barcicach — to dopiero początek tego, co jeszcze może być zrobione. Z zakresu spraw bytowych „jesteśmy nadto — powiedział dziekan — odpowiedzialni za to, by nasi starsi koledzy mieli zapewnioną spokojną i dostatnią starość”, i zgłosił w związku z tym postulat, by samorząd w możliwie niedługim czasie podjął kroki zmierzające do podniesienia świadczeń dla kolegów emerytów i rencistów w taki sposób, aby mieli oni zagwarantowaną kwotę ok. 3 tys. zł miesięcznie.

Wiele jest do zrobienia w zakresie poprawy warunków naszej pracy oraz sytuacji lokalowej. Skutecznym orężem w tej mierze będą fundusze ze scentralizowanej części konta 34-a. Uzyskana stąd kwota dla Izby warszawskiej wynosić będzie ok. 2 milionów zł, co pozwoli w ciągu kilku lat zaspokoić w sposób kompleksowy najpilniejsze potrzeby przez wyremontowanie i wyposażenie lokali zespołów.

Za duże osiągnięcie Izby należy uznać poziom doskonalenia zawodowego w ubiegłej kadencji. W okresie sprawozdawczym zorganizowano 31 odczytów piątkowych, 12 odczytów w ośrodkach zamiejscowych i 4 studia kompleksowe. W zajęciach tych uczestniczyło 2 020 adwokatów, a zespół wykładowców składał się ze 121 osób (w tym 75 adwokatów); wydano też 34 skrypty. Osiągnięcia te w dużej mierze są związane z osobą kol. Witolda Bayera, przewodniczącego Komisji Doskonalenia Zawodowego.

Adwokatura wykazuje ogromne zaangażowanie społeczne. Nie było wypadku uchylecia się od pracy samorządowej czy wykonania doraźnych zadań społecznych. W samorządzie pra-

cuje ok. 300 osób, z czego prawie 200 to działacze—aktywiści ZPP, a 32 to działacze rad narodowych. Wielu z nas pracuje w komitetach Frontu Jedności Narodu, społecznych komisjach pojedynczych, komitetach blokowych, spółdzielniach itp.

Na zakończenie dziekan podziękował wszystkim Koleżankom i Kolegom za zaufanie i życzliwość, z jakimi Rada się spotykała, oraz za poparcie dla jej poczynań ze strony środowiska. Tylko w takim klimacie można prawidłowo realizować zadania. „Staraliśmy się nie zawieść tego kredytu zaufania i poparcia, staraliśmy się wykonywać swoje obowiązki w interesie środowiska i nigdy nie zapominać o tym, kogo reprezentujemy i w czym imieniu działamy” — stwierdził mówca. „Wierzymy głęboko — powiedział dalej — że wybrane dziś organa naszej Izby, przy czynnym poparciu nas wszystkich, potrafią realizować te postulaty i zamierzenia nas wszystkich, które są bliskie i drogie naszemu sercu, a które jeszcze nie doczekały się rozwiązania”.

Następnie zabrał głos adw. Józef B o r o d a, I Sekretarz POP PZPR przy Izbie Adwokackiej w Warszawie, który przedstawił zebrany treść uchwały z dnia 26.II.1973 r. w sprawie programu wyborczego.

Jako następny zabrał głos były dziekan Izby warszawskiej, adw. Zygmunt S k o c z e k. Podkreślił on na wstępie korzystne przemiany, jakie się dokonały w ostatnich latach w atmosferze panującej zarówno wokół adwokatury jak i w łonie samorządu adwokackiego. Wzrosł wpływ finansowych do zespołów Izby warszawskiej jest symptomem lepszej sytuacji ekonomicznej ludności oraz wzrostu zaufania do usług adwokackich, co wywodzi się z przywrócenia normalnej atmosfery wokół spraw adwokatury. Napięcie polityczne i zawodowe wokół spraw, które występowały w poprzedniej kadencji,

należą już do przeszłości. Pewien, acz nieznaczny spadek obron z urzędu wskazuje również na stabilizowanie się sytuacji przychylniej dla naszej zbiorowości. Mówca nawiązał następnie do spraw kolegów w starszym wieku, m.in. do kwestii zatrudnienia ich w zespole po przejściu na emeryturę, postulując dla takich kolegów przyznanie im prawa do zarobku w kwocie 2 000 zł miesięcznie oraz stawiając wniosek, by zwrócić się do NRA o powiększenie miesięcznych zasiłków dla emerytów i rencistów do kwoty, która wspólnie z rentą powinna wynieść łącznie 3 000 zł.

Mówca wysunął także postulat, by przy uregulowaniu ustawowym spraw adwokatury znalazł się przepis przewidujący wybieralność bezpośrednią dziekana izby przez zgromadzenie delegatów.

Adw. Władysław Pociąg przedstawił zebranym zagadnienia związane z pracami legislacyjnymi i ze sprawą kontroli sądowej aktów administracyjnych. Nawiązując do sprawy społecznego oddziaływania kary, mówca zajął się sprawą dysproporcji, jaka zachodzi między karą proponowaną przez prokuratora a wymierzoną przez sąd. Ponadto mówca zajął się sprawą kultury sali sądowej, ciągle jeszcze przedstawiającej wiele do życzenia, oraz społecznymi skutkami jej naruszeń.

Adw. Zbigniew Czerski nawiązał do sprawy rangi adwokatury w społeczeństwie stwierdzając, że zawarcie i realizacja porozumienia z załogą Zakładów im. Kasprzaka podniosło społeczne oddziaływanie adwokatury warszawskiej. Następnie mówca poświęcił część swego przemówienia analizie pracy referatu skarg i zażeń, podkreślając z zadowoleniem właściwe ustalenie pracy tego referatu. Ustawienie to spowodowało przywrócenie postępowaniu dyscyplinarnemu właściwych proporcji, niedopuszczenie do bezzasadnych skarg pieniężnych lub ludzi

złej woli. Trzecim zagadnieniem, jakie poruszył mówca, to sprawa szerszego udziału adwokatów w postępowaniu administracyjnym. Zgłosił też w tej mierze tej treści postulat, by wprowadzić adwokata jako reprezentanta strony przed zakładowymi komisjami rozjemczymi.

Następnie zabrał głos kierownik Wydziału Organizacyjnego KW PZPR tow. Stanisław Kryszkiewicz. Zwrócił on uwagę zebranych na znaczny wzrost prestiżu społecznego adwokatów, na zbliżenie adwokatury z organami politycznymi i społecznymi. Okres ostatni charakteryzował się wzrostem społecznym zaangażowania adwokatów głównie przez rozwój samorządu adwokackiego, a nadto ich udziałem w organizacjach politycznych oraz ścisłą współpracą z sądami i prokuraturą w dopuszczalnym zakresie. Gość Zgromadzenia stwierdził, że widzi potrzebę udziału adwokatury — podobnie jak sądów, prokuratury czy MO — w dążeniu do zapewnienia porządku i bezpieczeństwa w mieście, szczególnie na terenach peryferyjnych, widzi konieczność współdziałania w walce z pasażerostwem społecznym, alkoholizmem i niegospodarnością. Mówca wyraził pogląd o konieczności szerszego niż dotychczas zapewnienia adwokatom prawa przeglądu akt i widzeń z tymczasowo aresztowanymi w postępowaniu przygotowawczym, zwrócił uwagę na konieczność poprawy poziomu kultury sali rozpraw i zapewnienia adwokatom większej ochrony ich godności zawodowej, na celowość wynagrodzenia adwokatów występujących w „urzędówkach” przez stworzenie w przyszłości takich rozwiązań, które by pozwalały na asygnowanie odpowiednich sum na ten cel ze Skarbu Państwa. Ponadto mówca nawiązał do sprawy konieczności poprawy warunków lokalowych zespołów i ostatecznego uregulowania sytuacji radców prawnych, stwierdzając zarazem, że brak obiek-

tywnych przeszkód do wysuwania postulatów integracyjnych.

Sala skwitowała tak życzliwe poparcie postulatów środowiska długimi oklaskami.

Adw. Jacek Wasilewski wskazał na zmianę akcentów toczących się obrad w stosunku do problematyki występującej poprzednio, a to przez przeniesienie tych akcentów ze spraw bytowych na sprawy ogólne. Wyraził zadowolenie, że załatwienie pewnych sygnałów i postulatów środowiska doprowadziło do tego, iż stało się możliwe zajęcie się problematyką, która zasługuje na pierwszoplanowe jej potraktowanie. Mówca apelował o włączenie się adwokatury do walki przeciwko karze śmierci, zwracając zarazem uwagę na wciąż narastającą liczbę orzekanych i wykonywanych wyroków śmierci. Mówca wezwał przyszłe władze samorządowe do przeanalizowania tej sprawy i do podjęcia odpowiednich kroków zmierzających do sondażu opinii środowiska.

Adw. Edward Łukasik postulował nawiązanie przez Radę Adwokacką współpracy ze związkami zawodowymi.

Następnie zabrał głos przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości, naczelnik Samodzielnego Wydziału do Spraw Adwokatury adw. Bohdan Lityński. Zajął się on sprawą integracji adwokatury z przedstawicielami innych zawodów prawniczych oraz zwrócił uwagę na wzrost roli i znaczenia samorządu adwokackiego oraz zakresu jego działania. Wskazał też na konieczność dbania o odpowiednio wysoki poziom poradnictwa prawnego, o potrzebę zapewnienia obsady kadrowej zespołów adwokackich na terenie województwa poprzez stworzenie preferencji dla osób wybierających siedzibę na terenie pozawarszawskim.

Po omówieniu spraw kadrowych, które powinny się znaleźć w centrum zainteresowania nowej Rady, mówca

przeszedł do spraw szczegółowych, podkreślając tego rodzaju osiągnięcia ustępującej Rady Adwokackiej, jak nawiązanie kontaktów z klasą robotniczą przez podpisanie porozumienia z Zakładami im. M. Kasprzaka, działalność socjalną, wybudowanie ośrodka campingowego w Barcicach, działalność szkoleniową, współpracę z resortem sprawiedliwości w dziedzinie postulatów legislacyjnych oraz właściwe ustalenie działalności skargowo-dyscyplinarnej. W tym zakresie mówca postulował dalsze doskonalenie pracy, która jest warunkiem coraz mniejszej ingerencji ze strony resortu sprawiedliwości w tę dziedzinę działalności samorządu. Wspólnym celem wszystkich czynników wymiaru sprawiedliwości — stwierdził mówca — jest zapewnienie właściwego poziomu sądownictwa i właściwego poziomu pomocy prawnej społeczeństwu.

Na zakończenie naczelnik Lityński złożył podziękowanie ustępującej Radzie za jej trud w zakresie działalności zmierzającej do osiągnięcia tego celu.

Adw. Jan Kisiel postulował szerzy udział adwokatów w postępowaniu administracyjnym, współdziałanie w akcji porządkowania prawa, uregulowania spraw emerytów itp. Mówca postulował dokonanie takich zmian w regulaminie, które by — jego zdaniem — doprowadziły do pełniejszej demokratyzacji. Co się zaś tyczy radców prawnych — adwokatów, to mówca upatrywał konieczność wymiany kandydatów z różnych województw w seminariach dla radców prawnych.

Na zakończenie mówca poddał ocenę krytycznej biuletyn wydawany przez Radę.

Adw. Stefan Askanaś zajął się kwestią prognozowania uwzględniającego potrzeby adwokatury. Mówca stwierdził, że ze względu na tempo zachodzących przemian potrzeby w tym zakresie są ogromne. Nie możemy bowiem dać się zaskoczyć przyszłości.

Wzrost zakresu spraw związany ze wzrostem życia gospodarczego kraju, depenalizacja pewnych stanów faktycznych, wyłączanie spod sądownictwa, w którym ma prawo występować adwokat, całego szeregu spraw — stwarzają nowe problemy, które samorząd musi przemyśleć i zgłosić odpowiednie rozwiązania.

Adw. dr Wiesław Łukawski zajął się sprawą doskonalenia zawodowego. Dążyć trzeba do tego, by każdy adwokat miał podstawową biblioteczkę zawodową. Ze względu na brak czasu konieczne są na wstępie opracowania praktyczne — na salę sądową. Stworzą one dopiero podstawę do pogłębienia problemów. Najważniejszy jest jednak ogólny dobry poziom wystąpień adwokackich; konieczne jest w tym zakresie nadanie odpowiedniego kierunku „Palestrze” dla stworzenia takich opracowań. Zaplecze techniczne jest niezbędne dla dobrej pracy adwokata. Baza techniczna pozwoli na dostarczenie większej ilości aktualnych skryptów, konspektów. Nie uwzględnia się ogromnego potencjału marnowanego czasu. Nie wszystkie jeszcze wokandy są dobrze układane, Rada Adwokacka powinna więc w tym zakresie interweniować u prezesów sądów wojewódzkich. Należy popierać adwokatów, którzy chcą się doktoryzować.

Adw. Witold Antoniewski stwierdził na wstępie swej wypowiedzi, że nareszcie przestano adwokatami zarządzać i zaczęto rozwiązywać ich problemy. Problemy socjalne są ważne, lecz jeszcze ważniejsze są kwestie związane z podniesieniem rangi zawodu. Młot o dużych zarobkach adwokatów upadł już całkowicie. Mówca stwierdził, że samorząd przyzwyczaił się do zajmowania pozycji obronnej, czas więc przejść do pozycji walki o prawa adwokatury. Pojęcie „obsługi prawnej” czy „usług prawnych” — to zrównanie działalności adwokata z inną działalnością usługową. A tymcza-

sem działalność adwokata to także kształtowanie świadomości prawnej, to działalność polityczna. Trzeba nawiązać ściślejszy kontakt z prasą, ze ZBOWiDem.

W zakresie spraw starszych adwokatów należy — zdaniem mówcy — podnieść granicę zarobków dodatkowych. Takie choroby u adwokatów, jak nerwice czy choroby serca, to choroby zawodowe. Powinno to znaleźć odpowiedni wyraz w obowiązujących przepisach. Należy umożliwić adwokatom korzystanie z tworzącej się tzw. „karty kombatanta”, jeżeli mają po temu dane. W końcu mówca zaznaczył, że aplikanci adwokaccy powinni otrzymać wyższe wynagrodzenie.

Adw. Lucjan Skorpka stwierdził, że po grudniu 1970 r. powstał odpowiedni klimat dla adwokatury również w Ministerstwie Sprawiedliwości. Trzeba jednak stwierdzić, że udział adwokata w postępowaniu przygotowawczym jest nadal znikomy, prokuratorzy zaś zajmują w tej sprawie stanowisko nieprawidłowe. W Czechosłowacji — stwierdził mówca — adwokat dopuszczony jest od początku postępowania przygotowawczego do czynności śledczych. W końcu mówca poruszył zagadnienie współpracy z sądami.

Adw. Henryk Andracka pozytywnie ocenił działalność ustępującej Rady. Wyraził pragnienie, by nowa Rada dokończyła dzieła rozpoczętego przez Radę ustępującą. W tej sprawie środowisko powinno jej udzielić swego poparcia i pomocy. Mówca poruszył także sprawę załatwiania podań o rewizję nadzwyczajną.

Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Zdzisław Czeszejko nawiązał w swym przemówieniu do niektórych wypowiedzi i stwierdził, że działalność organów adwokatury rozstrzygających własne sprawy bez interwencji z zewnątrz świadczy o dojrzałości samorządu. Jednakże dobry klimat także zo-

bowiązuje, dlatego też musimy wykazać dużo troski i rozsądku przy rozstrzygnięciu naszych spraw.

Sprawy lokalowe muszą się znaleźć na poczesnym miejscu; rosną nasze wymagania oraz wymagania naszych klientów. Na 450 zespołów w Polsce 118 ma niezadowalające warunki lokalowe, należy więc w najbliższych latach warunki te poprawić. Musimy ulepszyć warsztat pracy adwokata, przeważnie jeszcze archaiczny. Przepisywanie ręczne akt, własnoręczne pisanie na maszynie przedłuża czas pracy nieproduktywnie, nie pozwalając skupić się na problemach zasadniczych, koncepcyjnych. Naprawa tego stanu rzeczy też musi się znaleźć w centrum uwagi samorządu.

Nawiązując do sprawy szerszego informowania prasy o sprawach adwokatury, Prezes Czeszejko stwierdził, że problematyka ta tylko o tyle będzie interesować prasę codzienną, o ile jest połączona z jakąś sensacją czy czymś nadzwyczajnym. Normalna codzienna praca adwokata nie jest tworzywem interesującym dla prasy. NRA ufundowała nagrodę, by pobudzić działalność publicystyczną w interesującym nas kierunku.

Następnie mówca stwierdził, że za działania jednostkowe odpowiada całe środowisko. Jeżeli zmobilizujemy się sami do zwalczania zła, to nikt z zewnątrz nie będzie ingerował w nasze sprawy. Udało się stworzyć w Warszawie odpowiedzialny kolektyw, który się troszczy o interesy środowiska, pracuje z zapałem i poświęceniem. Doświadczenia i osiągnięcia jego promieniują na cały kraj. Kolegom, którzy zajmowali się takimi pracami, jak organizacja doskonalenia zawodowego czy budowa ośrodka w Barcicach, należą się słowa uznania i podziękowania.

Generalna Prokuratura, stwierdził dalej adw. Czeszejko, zadeklarowała pomoc w tym, by dopuszczenie adwokata do czynności w postępowaniu

przygotowawczym było regułą, a nie wyjątkiem.

Narosił w sprawach emerytów i rencistów problemy pragniemy jak najlepiej rozwiązać. Nie można jednak tego zrobić bez uzyskania większych środków finansowych, a przecież z drugiej strony postulatem ogólnym jest zmniejszenie, a nie zwiększenie kosztów. Dlatego są to sprawy złożone i niełatwe. NRA wystosowała apel do organizacji partyjnych, by zwiększyć składki, nie chcemy bowiem załatwiać tego administracyjnie.

Do spraw radców prawnych wkradło się wiele niepotrzebnych emocji. Nie można postulować, by grupa 5 000 adwokatów wchłonęła 10-tysięczną rzeszę radców prawnych. Uważamy jednak, że dadzą się wypracować takie formy integracyjne, które by pozwoliły na zachowanie proporcji oraz na przekazanie naszych doświadczeń tej tak dużej, nie zrzeszonej należycie grupie zawodowej. Obiecujemy sobie w tym zakresie wiele po Zrzeszeniu Prawników Polskich, które wykazuje wiele zrozumienia dla spraw adwokatury.

Na zakończenie mówca wyraził życzenia, aby obrady Zgromadzenia spełniły oczekiwania środowiska.

Na tym dyskusja nad sprawozdaniem organów Izby warszawskiej została zakończona.

W imieniu Komisji Rewizyjnej adw. Tadeusz Lewandowski złożył sprawozdanie tej Komisji i wniósł o udzielenie absolutorium ustępującej Radzie.

W imieniu Komisji Finansowej adw. Marian Siwiec postulował, by ze względu na konieczność wydatnego zwiększenia środków finansowych, zwłaszcza od adwokatów-członków zespołów, sprawę zwiększenia świadczeń na rzecz Funduszu Samopomocy Koleżeńkiej przy NRA szczegółowo opracować i przedstawić konkretne wnioski na następne Zgromadzenie Delegatów (do wniosku tego przychyliła się potem Komisja Wnioskowa oraz

podjęta uchwała Zgromadzenia). Komisja Finansowa postulowała gruntowne przeorganizowanie działalności Klubu przy Radzie Adwokackiej, zaleciła przeanalizowanie wynagrodzeń pracowników administracyjnych, dzielając w tym zakresie wnioski Komisji Rewizyjnej. Stwierdzono prawidłową i oszczędną gospodarkę Rady Adwokackiej za okres sprawozdawczy.

Postulaty Komisji Rewizyjnej i Komisji Finansowej zostały przyjęte jednomyślnie w drodze głosowania, po czym udzielono Radzie jednomyślnie — przy wstrzymaniu się od głosowania członków Rady — absolutorium oraz podjęto uchwałę zatwierdzającą preliminarz budżetowy zgodnie z wnioskami Rady.

Komisja Skrutacyjna pod przewodnictwem adw. Henryka Wałkowiaka ogłosiła następnie wyniki wyborów do organów Izby.

W imieniu Komisji Wnioskowej przedstawił Zgromadzeniu wyniki jej prac adw. Jerzy Nowakowski, przewodniczący tej Komisji. Zgromadzenie podjęło następujące uchwały:

Zgromadzenie Delegatów Izby Adwokackiej w Warszawie, odbyte w dniu 8 kwietnia 1973 r., stwierdza, że w okresie kadencji ustępującej Rady Adwokackiej nastąpiły korzystne zmiany w adwokaturze. Nadal jednak istnieją oraz wymagają troski i starań o ich rozwiązanie następujące problemy:

- 1) wzmocnienie autorytetu i pozycji adwokatury jako współczynnika wymiaru sprawiedliwości. W tym celu należy:
  - a) dążyć do dalszego ustawowego i faktycznego rozszerzania udziału adwokata we wszystkich tych dziedzinach, w których istnieje potrzeba służenia pomocą prawną społeczeństwu,
  - b) dążyć do zwiększenia udziału adwokatury w pracach nad porządkowaniem prawa, opraco-

wywaniem i opiniowaniem nowych aktów prawnych,

- c) wskazać organom samorządu adwokackiego na potrzebę czuwania nad ochroną autorytetu i godności zawodu przez składanie w razie potrzeby wniosków i pociąganie do odpowiedzialności osób winnych zniesławienia lub rażącego naruszenia godności osobistej adwokata;
- 2) usprawnienie obsługi prawnej i organizacji pracy zespołów adwokackich. Należy to osiągnąć przez:
    - a) poprawę warunków lokalowych i bhp w zespołach adwokackich,
    - b) podniesienie na wyższy poziom wyposażenia technicznego zespołów adwokackich oraz dalsze odciążenie adwokata od czynności biurowych i kancelaryjnych;
  - 3) stałe podnoszenie kwalifikacji zawodowych członków zespołów adwokackich;
  - 4) szersze korzystanie przez adwokatów z uprawnień zagwarantowanych przepisami k.p.k. w zakresie udziału adwokata w czynnościach przygotowawczych w sprawach karnych;
  - 5) podjęcie energicznych starań o jak najszybsze uzyskanie odpłatności za obrony z urzędu z funduszków Skarbu Państwa;
  - 6) stałe oddziaływanie na kształtowanie właściwej postawy etycznej adwokata;
  - 7) podnoszenie kultury sali sądowej;
  - 8) wypracowanie lepszych metod oraz warunków doboru i szkolenia aplikantów adwokackich do wykonywania zawodu adwokata;
  - 9) rozszerzenie i podniesienie poziomu działalności kulturalnej i turystyczno-wypoczynkowej wśród adwokatów;

- 10) zwrócenie większej uwagi na właściwe koleżeńskie stosunki wśród adwokatów.
Ponadto:
- 11) Zgromadzenie Delegatów Izby Warszawskiej uważa za konieczne zwiększenie środków na poprawę warunków bytowych adwokatów-emerytów i rencistów oraz rozłożenie nad nimi odpowiedniej opieki. Zgromadzenie wnosi też, by Rada Adwokacka w Warszawie podjęła za pośrednictwem Naczelnej Rady Adwokackiej starania o zwiększenie limitu dopuszczalnych zarobków przez adwokatów-emerytów;
- 12) Zgromadzenie Delegatów Izby Warszawskiej uważa za konieczne inspirowanie i koordynowanie przez Radę Adwokacką i zespoły adwokackie udziału adwokatów w pracach społecznych;
- 13) Zgromadzenie Delegatów uważa, że zachodzi potrzeba poświęcenia należytej uwagi problematyce radców prawnych, ich pracy zawodowej, a także potrzeba usprawnienia form i metod działania w tej dziedzinie. Uznaje również za słuszne dotychczasowe stanowisko

Rady Adwokackiej w Warszawie w sprawie integracji zawodu radcy prawnego z zawodem adwokata.

Po ogłoszeniu wyników wyborów Prezes NRA adw. Zdzisław Czeszejko stwierdził, że poziom i problematyka wystąpień na Zgromadzeniu napawa szczególnym zadowoleniem, i pogratulował wyboru nowym członkom Rady.

W imieniu wybranych podziękowania złożył dziekan Dubois.

Po złożeniu gratulacji nowo wybranym członkom Rady przez przewodniczącego Zgromadzenia podziękował on zebrany za udział w Zgromadzeniu i obrady zamknął.

Adw. Ryszard Siciński

2. Odznaczenie. Uchwałą Rady Państwa z dnia 26 kwietnia 1973 r. odznaczony został KRZYŻEM KAWALERSKIM ORDERU ODRODZENIA POLSKI za działalność społeczno-zawodową radca prawny PZMot. adw. **Maciej Jerzy Perzyński**.

Odznaczenie to wręczył adw. Perzyńskiemu wiceprzewodniczący GKKF Rutkowski na posiedzeniu Plenum Zarządu Głównego PZMot. w dniu 5 maja 1973 r.

Izba wrocławska

W dniu 15 kwietnia 1973 r. odbyło się Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej we Wrocławiu.

W Zgromadzeniu uczestniczyło 135 delegatów oraz zaproszeni goście.

Zgromadzenie otworzył dziekan Rady Adwokackiej dr Zygmunt Ziembka, który powitał Zgromadzenie.

Następnie dziekan z żalem zakomunikował, że w okresie 3-letniej kadencji Rady zmarli adwokaci: Czesław Rzeszotnik, Stanisław Klim, Franciszek Majewski, Stanisław Rawicz, Stanisław Bonar, Piotr Dudkiewicz, Mikołaj Sawiński, Jerzy Tomaszunas, Te-

odor Seidler, Paweł Kozłowski, Bronisław Gottlieb, Jan Anastasiu i Zbigniew Barth. Famięć zmarłych uczczono minutą ciszy.

Na wniosek dziekana Rady Zgromadzenie wybrało przewodniczącym Zebrania adw. Mariana Kuskowskiego, zasłużonego członka Izby i wieloletniego wicedziekana Rady Adwokackiej we Wrocławiu.

Następnie zabrał głos dziekan ustępującej Rady Adwokackiej Zygmunt Ziembka, który przedstawił sprawozdanie Rady Adwokackiej we Wrocławiu. Omówił on m.in. sprawę uprządkowania Izby od strony kadrowej

oraz poprawy warunków pracy adwokatów w zespołach. Omówił też działalność Rady na gruncie realizacji uchwał VI Zjazdu PZPR, sprawę podnoszenia poziomu pomocy prawnej, działalność Rady zmierzającą do poprawy warunków lokalowych zespołów adwokackich, na co wyasygnowano w czasie kadencji kwotę ponad milion złotych, politykę personalną Rady, problem pracy i zaangażowania społecznego adwokatów oraz sferę stosunków międzyludzkich w zespołach adwokackich. Na zakończenie swojego wystąpienia dziekan podziękował za trudną i owocną pracę Kol. Kierownikom Zespołów, członkom komisji powołanych przez Radę, adwokatom zaangażowanym w szkolenie aplikantów, wizytatorom, zastępcom rzeczownika dyscyplinarnego, członkom WKD oraz — za pośrednictwem delegatów — wszystkim członkom Izby. Również na ręce gości złożył dziekan podziękowanie za współpracę i życzliwe ustosunkowanie się do spraw adwokatury dolnośląskiej.

Sprawozdanie z wykonania preliminarza budżetowego za rok 1972 oraz preliminarz budżetowy na rok 1973 przedstawił skarbnik ustępującej Rady kol. adw. Zdzisław P u n i e w s k i wraz ze zgłoszoną propozycją utworzenia w preliminarzu funduszu, z którego korzystałoby członkowie zespołów, chorujący przeszło 1 miesiąc, w wysokości do 2.000 zł miesięcznie, tak aby chory adwokat miał zapewniony dochód w 2. i 3. miesiącu choroby w wysokości 5.000 zł. Następnie skarbnik przedstawił wniosek Komisji do Spraw Emerytów i Rencistów przy NRA w sprawie dopłat adwokatów czynnych zawodowo na Fundusz Samopomocy Koleżeńskiej, tak aby wszystkim kolegom emerytom czy rencistom zapewnić dopłatę do rent i emerytur do kwoty 3.000 zł, oraz wniosek Rady Adwokackiej we Wrocławiu, aby kwestię dopłat do rent i emerytur ograniczyć

jedynie do członków każdej izby we własnym zakresie.

Następnie Prezes WKD adw. Kazimierz G ł o w a c k i złożył obszerne sprawozdanie z działalności tejże Komisji. Mówca podkreślił, że o ile w latach 1964—1966 Komisja rozpoznała łącznie 172 sprawy, o tyle w latach 1967—1969 rozpoznała jedynie 61 spraw, a w ubiegłej kadencji jeszcze mniej, bo tylko 50 spraw. Podkreślił również, że zmniejszyła się waga poszczególnych spraw. Zjawisko recydywy zanotowano jedynie w 16 wypadkach. Rada Adwokacka dokonała zatarcia skazania 48 orzeczonych kar. Również uległ znacznemu skróceniu czas załatwiania poszczególnych spraw. Na zakończenie Prezes adw. Głowacki, wysoko oceniając rzetelność, wnikliwość i obiektywność sędziów dyscyplinarnych, złożył im serdeczne podziękowania za wkład pracy oraz przekazał życzenia Prezesa Wyższej Komisji Dyscyplinarnej adw. Antoniego Borkowego.

W imieniu Komisji Rewizyjnej zabrał głos zastępca przewodniczącego kol. adw. Kazimierz Z d u n k i e w i c z, który pozytywnie ocenił działalność gospodarczą Rady w zakresie poprawy warunków socjalno-bytowych.

W imieniu Komisji kol. Zdunkiewicz zgłosił wniosek o udzielenie absolutorium Radzie Adwokackiej.

Przewodniczący otworzył dyskusję, do której zapisało się 14 delegatów.

W dyskusji zabrali głos koledzy adwokaci: Tadeusz G r z e b i e n i a k, I Sekretarz POP PZPR przy Radzie Adwokackiej, dr Andrzej K i s z a i Stanisław A f e n d a, którzy omówili kwestie związane z wykonywaniem zawodu adwokata, pracą społeczną adwokatury, problematyką zespołów adwokackich oraz polityką personalną Rady; Jan C h m i e l n i k o w s k i, Tadeusz Ł y s z c z a r z, Tadeusz D z i e d z i c k i, Roman S t r u g a l s k i, Jan N a t u s i e w i c z, Julian M a c i e j e w-

ski i Jan Sanak, którzy poruszyli szereg ważnych problemów, jak sprawy doskonalenia zawodowego, reorganizacji biblioteki Rady Adwokackiej, sprawy socjalno-bytowe oraz zagadnienie organizacji wypoczynku dla członków Izby.

W imieniu Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej zabrał głos jej przedstawiciel adw. Lucjan Gluza, który omówił zasadnicze problemy dotyczące samorządu adwokackiego, poprawy warunków bytowych kolegów emerytów oraz kwestię samokształcenia. Na zakończenie kol. Gluza podziękował dotychczasowej Radzie za pracę, a szczególnie rzecznikowi dyscyplinarnemu adw. Kazimierzowi Kozirowskiemu za wzorową działalność.

Kierownik Wydziału Administracyjnego KW PZPR tow. Trzaska nawiązał w swoim wystąpieniu do zadań postawionych przez Partię prawnikom. Mówca bardzo pozytywnie ocenił działalność społeczną adwokatów dolnośląskich.

Przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości adw. Bohdan Lityński w swoim wystąpieniu poruszył kwestię porządkowania prawa, w tym również prawa o ustroju adwokatury. Naczelnik Lityński ocenił pozytywnie działalność Rady Adwokackiej we Wrocławiu

i przekazał jej życzenia dalszej owocnej pracy.

Z kolei złożyli sprawozdania przewodniczący: komisji mandatowej adw. Julian Baciński oraz Komisji wyborczej adw. Franciszek Cwikowski.

Przystąpiono potem do przeprowadzenia wyborów.

Następnie przewodniczący Komisji wnioskowej adw. Jan Sanak odczytał protokół.

Zgromadzenie uchwaliło dokonać zmian w regulaminie Koleżeńskiej Kasy Wzajemnej Pomocy, uchwaliło dodatkową składkę po 30 zł miesięcznie na pokrycie uzupełnienia emerytur i rent, jak również preliminarz budżetowy na rok 1973 oraz składkę na potrzeby Izby. Ponadto uchwalono wyrazić podziękowanie dla adwokatów: Stanisława Afendy, Franciszka Cwikowskiego, Kazimierza Grzegorzcyka i Kazimierza Kozirowskiego za ich dotychczasową ofiarną pracę dla dobra adwokatury dolnośląskiej.

Adw. Tadeusz Rzęsista jako przewodniczący komisji skrutacyjnej podał do wiadomości wyniki wyborów do organów samorządowych izby.

Adw. Jan Chmielnikowski